

איש לא היה חושד באשה כבדת הגוף, הלבושה בגדים מרושלים, והי מוכרת תירס בתחנה המרכזית בתל-אביב, כי היא בעצם מנהלת מעצמה כלכלית רבת-ממדים. אבל לבנה בורמנד, 28, שולטת על כל עסקי התירס, מחדרה בצפון ועד רחובות בדרום.

ילד הקונה תירס על שפתיים, סטור דנט האוכל קלה ליד הקמפוס של אוני-ברסיטת תל-אביב, ונהג המעביר את זמנו

..אם תמשיך לעבוד

אפתח את הראש

שלך בג'ק!

בעיריהמכוניות בכירסום תירס, הם כולם קליינטים של לבנה. מזה שנים אחדות הפכה האשה הקטנה מלכת-התירס באי-זוריהמרכז. היא מעסיקה עשרות ילדים ונערים במכירת המיצרן הלוהט. היא מבררת מראש היכן ייערכו ירידים ומור פעים בקיץ, ושולחת לשם את נציגיה. היא עצמה אינה מתביישת לנהל את עסקיה ממרכזהעצבים שלה — התחנה המרכזית בתל-אביב.

..נראה אוחך, תהיה

גבר! תקבל

מטר וחצי בחולון!

זקוקה לעזרה. היא ידעה יפה מאוד להס-תדר בכוחות עצמה, לגרש כל מתחרה. כמה תיקים פליליים, שנפתחו נגדה, הס-תיימו לפני זמן קצר בעונש-מאסר של תישעה חודשים שהוטל עליה. היא אמרה להתחיל לרצות עונש זה בספטמבר.

בתחילת דרכו עבד נחמיה בנתניה. הוא חשב כי המרחק הגיאוגרפי ימנע מלבנה להציק לו. אך בראש מחוז נתניה עמד אז מנהל-העבודה לוי, והוא נשלח

מלכת התירס

עלידי לבנה כדי לשכנע את נחמיה לפרוש מעיסקי התירס. לדברי כתב-האיר-שום, איים לוי על נחמיה שאם לא יסת-לק, "ירמוס אותו".

„יעלה בדם“

כ אשר הסתלק נחמיה מנתניה וחזר לתל-אביב, חיכתה לו שם לבנה בעצי-מה. יחד עם לוי הוהירה אותו שהוא לא

לטענת המישטרה, היא עושה זאת בעזרת לוחאים שכידים

ימכור תירס אפילו „אם זה יעלה בדם“. באפריל ניסה נחמיה את מזלו בעיר-המכוניות, ליד הרצליה. אך גם לשם הגי-עו לבנה ושותפה לוי. הם החלו משתור-ללים, הפכו את דוד-התירס וגירשו את הלקוחות.

בשלב זה היה ברור לכל הצדדים כי הגיע הזמן לוועידת-פיסגה. שני המח-נות היריבים החליטו שמוטב לחלק את אזוריהשליטה מאשר להמשיך במלחמה המתישה והמזיקה לכל. לבנה ודרחי באו לפגישה בביתו של נחמיה, הציעו לו כי ימשיך לעבוד רק באיזור נתניה, וכי יעשה זאת בתיאום עם האירגון.

אך המלחמות לא הסתיימו. לדברי כתב-האישום לא נשמר ההסדר עלידי לבנה. היא שלחה סועלים, שאיימו על נחמיה שאם לא יפסיק למכור תירס, ישרפו את מכוניותו ויחסלו אותו. היתה זו הפעם הראשונה שנחמיה לבש עוז והתלונן על לבנה בתחנת-המישטרה.

(המשך בעמוד 54)

עיסקי-התירס גורפים רווחים גבוהים. כל קלח נמכר בשישה שקלים בערך. בעוד שקילוגרם שלם עולה פחות מסכום זה. גם ההשקעה הראשונית אינה גדולה: כל דוד ישן ועגלת-ילדים משומשת יכיר לים להפוך תוך דקות לקיוסק פורח לתירס.

למרות הפיתוי העצום שהיה לאנשים שונים ברווחים הקלים של התירס, הצלי-חה לבנה עד כה לשמור על ממלכתה ממתחרים. היו פה ושם אנשים שחשבו כי יוכלו להיכנס לעסקים בעצמם, אך

לבנה בורמנד (למעלה) שולטת על אימפריה מחדרה עד רחובות

הם למדו מהר מאוד שהעצמאות אינה משתלמת, ועזבו את המיקצוע. או שהצי-טרפו לחבורת עובדיה של לבנה.

בן הפקה

התחרות האמיתית הראשונה, המ-איימת על האימפריה, צמחה דווקא מתוך האירגון עצמו. לבנה, שסבלה מ-פקחי העיריה יותר מאשר ממתחרים, הח-ליטה להשיג דריסת-רגל גם שם. היא מצאה לה ידיד קרוב מאוד בין הפקחים, משולם דואר. בנו, נחמיה, התחיל לעבוד אצלה כמוכר-תירס.

ארבעה חודשים עבד נחמיה אצל לב-נה, כאשר החליט כי למד כבר את המיקצוע והוא יכול לפתוח עסק לעצמו. ייתכן שסמך על קשריו של אביו, הפקח בעיריית תל-אביב, או שקיווה כי לבנה לא תתנכל לו, בגלל קשריה עם אביו. אבל תיקווחו התבדתה.